

מערך הקליניקות
הפקולטה למשפטים
אוניברסיטת בר-אילן

הקליניקה לרגולציה סביבתי
Environmental Regulation Clinic

ט' שבט תשע"ט
15 ינואר 2019

באמצעות דוא"ל

ItamarBd@iplan.gov.il

ElenaMa@iplan.gov.il

לכבוד :

איתמר בן דוד

יו"ר הועדה המחוזית חיפה

א.נ.

שלום רב,

הנדון: בקשת רשות ערר למועצה הארצית בעניין תכנית 304-0277111 – נמל המפרץ, שטח תפעולי.

1. מוגשת בזאת בקשה לפי סעיף 110(א)(2) לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965 למתן רשות לערור למועצה הארצית לתכנון ולבניה על החלטת הועדה הארצית להשלמת תכניות מפרץ חיפה החדש (להלן: "הוועדה") מיום 19.12.2018 (להלן: "ההחלטה") לדחות את עיקרי התנגדויות שהוגשו לוועדה ולאשר את תכנית 304-0277111, נמל המפרץ, שטח תפעולי (להלן "התכנית").
2. בקשת רשות הערר מוגשת מטעם הפרורם לשמירה על החופים בישראל (ע"ר) וגבי אלה נווה, פעילה בהתארגנות "אמהות ואבות מצילים את חיפה והקריות" באמצעות הקליניקה לרגולציה סביבתית, הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת בר-אילן.
3. כבר בפתח הדברים יצויין כי המבקשות מברכות על נכונות הוועדה לתקן את התוכנית באופן חלקי בעקבות התנגדויות שהוגשו. עם זאת, ישנן פגמים נוספים בתוכנית, הנוגעים להתנגדויות שהוגשו, שלגישת המבקשות דורשות את ההכרעה של המועצה הארצית לתכנון ובניה. ומכאן הבקשה.
4. כנגד התוכנית הוגשו מספר התנגדויות ומקיפו ועקרוניות. רוב ההתנגדויות כבדות המשקל נדחו למעשה על ידי הוועדה הנכבדה. זאת, תוך התעלמות משורה ארוכה של נתונים מדאיגים שהושמעו והוצגו בשמיעת ההתנגדויות לתוכנית ותוך הותרת סיכונים סביבתיים ובטיחותיים חמורים הנובעים מן התכנית ומתכניות משלימות לה - במתכונת שאושרה.



אוניברסיטת בר-אילן
Bar-Ilan University

מען למכתבים: מערך הקליניקות - חינוך משפטי לצדק חברתי - הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת בר-אילן, רמת גן 5290002, ישראל
Postal Address: Clinical Legal Education Program - Faculty of Law, Bar-Ilan University, Ramat Gan 5290002, Israel
<http://law-clinics.biu.ac.il> • envclinic.biu.ac.il • Yotam.shlomo@biu.ac.il • Tel/Fax: 972 + 3 531 8814 טל/פקס

5. בקשת זו אינה מהווה מסמך המקיף את מכלול טענותינו לעניין התוכנית. הבקשה כוללת, בתמצית, את הנימוקים למתן ערר ואת הסוגיות אשר לדעתנו יש להביא פני המועצה הארצית לבחינה נוספת. אנו סבורים כי התוכנית מעלה סוגיות רוחביות, עקרוניות ובעלות השלכה ארצית המצדיקות מתן ערר למועצה הארצית לתכנון ובנייה. סוגיות המרכזיות הן:

א. היעדר תכנית מצרפית.

ב. היעדר סקר סיכונים כנדרש והיעדר בחינה של "אפקט הדומינו" וסיכון לחבלה.

ג. אחסון חומרים מסוכנים, כימיקלים ונפט בהיקף גדול וללא מגבלה.

ד. חשש לעלייה משמעותית בזיהום האוויר.

ה. פגיעה בסביבה החופית.

6. בעניינים שלעיל בא לידי ביטוי "יתרונה המוסדי של המועצה הארצית כמוסד תכנון בעל ראיית רוחב ותפישה כוללת, כמו גם כמוסד תכנון ארצי שהחלטותיו עשויות לייצר מדיניות תכנונית אחידה בסוגיות דומות העשויות להתעורר במחוזות השונים".¹

א. רקע

7. עניינה של התכנית הינו קביעת מסגרת תכנונית לשטח תפעולי באזור מפרץ חיפה החדש. מטרתו של המפרץ החדש היא לשרת את צורכי הייבוא והייצוא של כלל המשק. שטח זה עתיד לכלול את פריקתם, אחסונם והובלתם של חומרים מסוכנים, דלקים וכימיקלים שונים.

8. השיקולים למתן החלטה בבקשת רשות לערור למועצה הארצית על החלטת ועדה מחוזית נקבעו על ידי בית המשפט העליון, מפי כבוד השופט אור, בעע"מ 02/3663 ועד שכונת עין כרם נ' הוועדה המחוזית לתכנון ולבנייה ירושלים. לדבריו, ראוי לתת את רשות הערר כאשר ההדגשות אינן במקור:

"...העניין יהיה חשוב עד כדי הצדקה לערב את המועצה אם בשל היותו בעל השלכה רחבה, אם בשל אופיו

העקרוני, אם בשל היותו מלווה ברגישות ציבורית מיוחדת ואם בשל היותו נתון למחלוקת ציבורית קשה".

אנו סבורים כי הסוגיות הבאות עונות על הקריטריונים הללו.

ב. נימוקי המבקשות:

1. היעדר תוכנית כוללת

9. התוכנית הינה תוכנית פרטנית המאפשרת שימושים שונים בשטח התפעולי. התוכנית היא אזור נקודתי בנמל גדול הכולל נמל דלקים, מסוף כימיקלים ואת עורף הנמל. מן הראוי היה לתכנן אזורים אלו במשולב.

¹ ש' דנה ושי' זינגר דיני תכנון ובנייה, בעמ' 707.

10. התכנית אינה מציגה תמונה כוללת המתחשבת בכלל המתקנים והסיכונים הנמצאים באזור או בסמוך אליו. מדובר בתכניות מפורטות בלבד המתייחסות כל אחת לתחום מצומצם מכלל השטח והמתקנים המצויים במקום.
11. מענה הוועדה לטענה זו הייתה שהתוכנית הוכנה בהתאם לתוכנית מתאר ארצית מאושרת תמ"א 13/ב/1 וכי ישנן מספר תוכניות במדרג התכנוני שחלות על האזור, כולל תמ"מ 2.6 עם זאת, הישענות על תוכנית זו לא נותן מענה מספק לצורך בבחינה מצרפית של הסיכונים – הן מחומ"ס והן מזיהום אוויר. זאת חרף העובדה שהוועדה מציינת בעצמה במסמך ההחלטות כי "על מוסד תכנון הדן בתכנית לשקול בין היתר את השפעת התכנית על סביבתה ועל שימושי ויעודי קרקע הקיימים במרחב", **הסתכלות מצרפית, הבוחנת את הסיכונים המצרפיים מחומרים מסוכנים וזיהום אוויר לא נעשתה.**
12. לפיכך, לגישת המבקשות, אין לקבל את קביעת הוועדה כי בנסיבות העניין ניתן להסתפק בתוכנית מפורטת נקודתית ועל התוכנית המפורטת לכולל את כלל מרחב הנמל, משמע, תוכנית מפורטת על כלל השטח של תמ"א 13/ב/1.

2.2. היעדר סקר סיכונים מצרפי:

13. מפרץ חיפה רווי באזורים המאחסנים חומרים מסוכנים – כולל דליקים ונפיצים. תוכניות חדשות שעתידות להרחיב את הסיכון מקודמות במרץ בימים אלו.³ המבקשות טענו בפני הוועדה שאין לקדם תוכניות בטרם יתקבל סקר סיכונים הכולל את כל התוכניות הקיימות באזור, כולל תוכניות חדשות ותוכניות בשלבי תכנון.
14. **טענה זו מגובה שני פסקי דין בבתי משפט מחוזיים קבעו כי אין לאשר תוכנית ללא סקר סיכונים** (עת"מ כרמלי נ' הוועדה לתכנון מתחמים מועדפים לדיון, 18.10.2017 ו-עת"מ 33424-07-18 התאחדות התעשיינים בישראל נ' משרד האוצר, 31.12.2018). **החלטה מנהלית המתקבלת בהעדר תשתית עובדתית מלאה היא החלטה פסולה.**⁴ בעניין התאחדות התעשיינים קבע כב' השופט גד גדעון כי:

"סבורני, כי ההחלטה לאשר את התכנית ולדחות את התנגדות העותרים, בהעדר תשתית עובדתית כוללת ומלאה באשר לסיכונים העלולים לנבוע מפעילות הנמל, כלפי הרצפטורים הציבוריים המוקמים מכוח התכנית, בהתאם לקריטריונים המחמירים, החלים על מצב תכנוני חדש, **ואף ללא התייחסות להרחבה הצפויה של פעילות הנמל ואזור התעשייה בעתיד**; תוך הסתפקות בכך שהתכנית עומדת בקריטריונים המקלים, החלים על המצב הקיים – מהווה חריגה ממתחם הסבירות".

² הוועדה המחוזית חיפה, מסמך החלטות מיום 19.12.18 (להלן: "מסמך ההחלטות") עמ' 7.

³ הסיכון מהתוכנית הוא משמעותי. לפי תכניות קיימות ותוכניות העומדות בפני הפקדה, יאוחסנו במפרץ חיפה לפחות 3,342,554 קוב חומרים מסוכנים (נפט, דלקים, תזקינים או כימיקלים) בשטח גאוגרפי צר ומצומצם. זאת בתוספת לעד 20,000 טון גז טבעי (בקרקות הצפון), ועוד אלפי טונות גז בחוות הגז הישנה בקרית אתא ובבתי הזיקוק. על כל אלו מצטרפים חומרים מסוכנים מוצקים נוזלים וגזיים בתכנית, המאוחסנים ומשונעים בלב מפרץ חיפה. מרבית החומרים שיאוחסנו הם דליקים, וחלקם גם נפיצים ואף יכולים לייצר אירוע מסוג של פיצוץ אד מתפשט רותח (BLEVE). סך זה אינו כולל את הכמויות המדויקות של חומרים מסוכנים שתאוחסן בתכנית דנו, משום שזו לא פורטה כפי שיפורט לעיל. כמו כן נעדרים נתוני האחסון בנמל חיפה, לרבות בנמל הדלק, במתחם 20 אייקרס וכן גם בטרמינל קרית חיים במידה וישאר. נתון זה גם אינו כולל את הגדלת האחסון של דלקים וחומ"ס הצפויה כתוצאה מהגדלת נמל חיפה הישן, כמתוכנן ברפורמה של הנמלים בישראל.

⁴ ראו לעניין זה למשל רע"א 8000/07 היועמ"ש לממשלה נ. פלוני (פורסם בנבו, 2.5.12)

זאת ועוד, בעניין בחינת הסיכון מחומרים מסוכנים רק בשלב היתר הבנייה קבע כבוד השופט כי "בשל החשיבות המובנת מאליה של ערך חיי אדם וביטחון הציבור, אינני סבור כי יש לדחות את הבחינה לשלב ההיתר" (ההדגשה במקור)

15. סקר סיכונים זה, אף נדרש בתמ"מ 6, תוכנית מתאר מחוזית למחוז חיפה, בסעיף 8.4 נקבע כי "מוסד תכנון הדן בתכנית המייעדת שטח לשימושים ולמערכות תשתית שעל פי חוות דעת של המשרד להגנת הסביבה כוללים ריכוז גבוה של חומרים מסוכנים, יחלטי על הפקדה לאחר שיוגשו לו המסמכים הבאים: תסקיר השפעה על הסביבה וסקר סיכונים הבוחנים את המטרדים וגורמי הסיכון בתכנית והמפרטים את האמצעים הנדרשים למניעתם או לצמצומם". יתר על כן, התוכנית כוללת "מתקן מסוכן חדש" ועל כן, עליה להיות כלולה באזור התעשייה המיוחד בהתאם לסעיף 8.4.2 לתמ"מ 6.

16. סקר הסיכונים נדרש כדי להבטיח את בטיחות האזור ותושביו ולקחת בחשבון סיכונים ביטחוניים. כמו כן, נדרש שיבחן "אפקט הדומינו" בשל רצף התוכניות.

17. סקר סיכונים מצרפי, מעודכן, נדרש אף לנוכח העובדה שאושרה הזרמת קונדנסט לבתי הזיקוק בחיפה. כפי שיפורט להלן, בדיקה מצרפית נדרשת אף בהתאם להוראות המשרד להגנת הסביבה בעניין הכנת תסקיר הסביבה.

18. לנוכח מצב זה, המבקשות טוענות כי בניגוד לקביעת הוועדה נדרש סקר סיכונים מצרפי שיכלול במעגל הראשון את שטח הנמל (כולל נמל דלקים, עורף הנמל, ומסוף כימיקלים) ועד סקר שיכלול את כלל אזור דרום מפרץ חיפה.

33. הגדלה של החומרים המסוכנים ללא הגבלה על כמות ואופי החומרים

19. ראשית, התוכנית תגדיל את הסיכונים הבטיחותיים במפרץ חיפה בניגוד למדיניות הממשלה. מדיניות זו באה לידי ביטוי בין היתר בהחלטת ממשלה 529 מיום 6.9.2015, הקוראת להפחתת סיכונים סביבתיים באזור מפרץ חיפה והחלטה של בג"ץ מיום 30.1.2012 לסגור את חוות הגז של קרית אתא, בשל העובדה כי "מדובר בסכנה בטיחותית ממעלה ראשונה".

20. כפי שהמבקשות ציינו בהתנגדותיהן, התוכנית לא כוללת הגבלות על כמות החומרים המסוכנים ולא מתייחסת במידה מספקת לסוג החומרים שיאוכסנו. שני רכיבים אלו משמעותיים לרמת הסיכון שתיגרם מהתוכנית.⁵

21. לעניין סוג החומרים, קבעה הוועדה כי "התכנית לא מאפשרת אחסון של מטעני צובר נוזלי המכילים חומרים מסוכנים". נכתב עוד כי פריקה וטעינה של חומרים אלו לייבוא או יצוא אסורה ללא תכנית מפורטת. תשובה זו לא נותנת מענה לחומרים מסוכנים מוצקים, כולל רדיואקטיביים, צוברי גז (גט"ד),⁶ נפט גולמי לרבות קונדנסט ולהשלכות של פריקה וטעינה של גפ"ם.⁷

⁵ ניתן להביא כדוגמה את המקרה של טנג'ין, בו 3000 טון מוצקים גרמו לפיצוץ באנגריה של GJ100: ביום 12.8.15 אירעה דליקה במחסן חומרים כימיים מסוכנים בנמל טיינג'ין. חומרים דליקים שאוחסנו שם התלקחו וכפועל יוצא נוצרו שני פיצוצים אחד של 3 טון TNT והשני של 21 טון TNT. כמו כן, נוצר כתוצאה מכך כדור אש של מאות מטרים שגרם לנזק רב לרכוש וחיי אדם. האוכלוסייה מסביב פונתה מבתיה במרחק של 3 ק"מ (!). בנוסף התקיימה כתוצאה מכך רעידת אדמה בעוצמה 3 לפי מדד ריכטר. החומרים שגרמו לפיצוץ זה היו מוצקים: נתרן ציאניד (מוצק לבן), קלציום קרביד (מוצק - אבקה), 800 טון של אמוניום חנקתי (נגזרת מוצקה של אמוניה לדישון), 500 טון של אשלגן חנקתי.
⁶ יצויין כי לחברת "דלק", המחזיקה במאגרים להפקת גז וקונדנסט יש רישיון לספק גז טבעי דחוס. כך שחומר זה צפוי לעבור בנמל.
⁷ בכפוף לאישור תוכנית מפורטת. עמ' 8 להחלטה.

22. יצוין כי בעוד הוועדה הבהירה כי מכלים בהיקף 30,000 מ"ק שיקומו במסגרת התוכנית לא יאוחסנו "צובר נוזל, דלק ותזקיקיו" לא ברור מה כן אמור להיות מאוחסן במיכלים.
23. החלטת הוועדה בעניין חומרים מסוכנים היא שיש לבצע סקר סיכונים בטרם יאוחסן חומר בהתאם למדיניות מרחקי ההפרדה. המבקשות יטענו שבהתאם לפסיקה העדכנית, יש לבצע סקרים אלו בשלב התכנון המפורט ולא להמתין לשלב היתר הבנייה או היתר הרעלים. ראוי כי הסקר יוכל לכולל סיכונים מצטברים ואת אפקט הדומינו בשל הסמיכות הרבה של גורמי סיכון זה לזה. קביעת המרחק המינימאלי מגורמי סיכון ורצפטורים ציבוריים צריך להיעשות בשלב התכנון. אין בכך כדי למנוע אמצעי הגנה נוספים בשלב היתר הרעלים.⁸

4.4. החמרה של זיהום האוויר באזור מפרץ חיפה

24. התוכנית תגדיל את זיהום האוויר ב 10-20% לשיטת המשרד להגנת הסביבה.⁹ בכך, סותרת התוכנית את עקרון צמצום זיהום האוויר במפרץ חיפה כעולה מהחלטת הממשלה מס' 529 מיום 6.9.2015 "התכנית הלאומית לצמצום זיהום האוויר והפחתת סיכונים סביבתיים באזור מפרץ חיפה", בה הוחלט על שורת צעדים להפחתת זיהום האוויר במפרץ חיפה.
25. הוראות בעניין ניטור זיהום אוויר בעקבות יישום התוכנית אינן מספקות. תשובת הוועדה לטענות בעניין זיהום אוויר היו הסמכת הוועדה לדרוש הקדמה של דוח ניטור בהתראה של 6 חודשים. בכל הכבוד, לא מדובר במענה ראוי. הוועדה היא לא הגורם המקצועי האמון על אכיפה ומניעה של זיהום אוויר. לא נקבע מנגנון שקוף להפעלת שיקול הדעת של הוועדה לדרוש את הדוח. זאת בניגוד להחלטת 529 הדורשת הגברה של בסיס הידע הבריאותי והסביבתי והגברת השקיפות והנגישות.
26. הפיתרונות שהוצעו על ידי הוועדה לא מספיקים לצמצום זיהום האוויר. כך למשל, לפי נציגת המשרד להגנת הסביבה בעת הדיון בינואר 2018 בוועדה המחוזית חיפה כדלקמן: "היום אין הרבה אוניות שיש להן את היכולת להתחבר לחשמל". גם לו היו אוניות מתחברות לחשמל, הרי שלפי התסקיר עצמו:
- "תוצאות מודל איכות האוויר העלו כי ההבדלים בין מצב של שימוש במערכת חשמל ברציפים לבין הסתמכות על גנרטורים מסייעים של כלי שיט צפויים להיות קטנים מאוד ולא משמעותיים" (עמ' 60 לתסקיר הסביבה)
27. כמו כן, אין נתונים מפורטים בעניין היקף צמצום הזיהום שיגרם מחשמול צי הרכב, כולל נתונים על מספר וסוג הרכבים החשמליים.
28. בהחלטת הוועדה נטען כי לא יהיה אחסון של דלקים ותזקיקים באופן שיגביר את זיהום האוויר. קביעה זו נובעת מההפרדה המלאכותית בין תוכנית זו ותוכנית 304-0311779, מסוף הכימיקלים. כפי שצינו בהתנגדות,¹⁰ בתוכנית מוסף הכימיקלים הקשורה באופן הדוק לתוכנית זו מתוכננת תוספת של 600,000 קוב חומרים מסוכנים (נפט/תזקיקים/כימיקלים).¹¹ תכנית זו תהווה פולטת משמעותית של תרכובות אורגניות נדיפות באזור רגיש לזיהום אוויר, כך לפי נתונים מהתסקיר עצמו. תוספת זו היתה מוכרת עוד בתסקיר התכנית דנן, שם חלה בפירוש

⁸ חוזר המנכ"ל מדיניות מרחקי הפרדה במקורות סיכון נייחים, מרץ 2014, מדגיש כי היתר הרעלים בא להוסיף על מרחקי ההפרדה "כאשר נמצא, כי מקור הסיכון אינו חורג ממרחק ההפרדה הנדרש, עליו להוסיף ולפעול באמצעים נוספים להבטחת שלום הציבור והסביבה. בכלל זה - ביצוע הליך ניהול סיכונים ועמידה בתנאי היתר הרעלים, אשר מסדירים את העיסוק בחומרים מסוכנים לפרטיו במדיניות מחמירה".

⁹ דבריה של נציגת המשרד להגנת הסביבה בדיון בוועדה המחוזית, בינואר 2018.

¹⁰ ראו סעיפים 42-56 להתנגדות אלה נווה.

¹¹ כך מצויין במפורש באתר תכנון זמין בעמוד התוכנית.

התייחסות אליה ומבלי פירוט נדרש (ראו למשל בעמודים 164-161 לתסקיר). ישנו קשר הדוק בין היקף הפעילות
בנמל בתוכנית הנוכחית, ובין היקף הפעילות במסוף הכימיקלים. אישור תוכנית זו, מבלי שידוע היקף הסיכונים
לזיהום אוויר עלולה לסתום את הגולל על התנגדויות על בסיס הזיהום במסוף הכימיקלים בטענת "מעשה עשוי"
עם אישור תוכנית זו. לנוכח זאת, לא ברורה תגובת הוועדה כי "המתנגדת מכפיפה את המציאות לחששותיה
בדבר הגדלת אחסון הדלקים במפרץ חיפה, אך אין כל ראיה תכנונית ועובדתית התמוכת במסקנה זו." (עמ' 17
להחלטה)

29. הדרישה להכנת תסקיר סביבה הבוחן תוכניות בהליכי אישור אף היה דרישה חד משמעית של המשרד להגנת
הסביבה במכתב בנושא "הנחיות להכנת תסקיר השפעה על הסביבה לתכנית נמל המפרץ – מבנים ושימושים"
מיום 20.4.2014 שצורף כנספח 1 לתסקיר הסביבה. נאמר שם במפורש כי "המערכת הסביבתית הקיימת
והמתוכננת על פי תכניות מאושרות ובהליכי אישור היא נקודת מוצא לחיזוי ההשפעות בעתיד". לאור זאת, לא
ניתן לקבל את עמדת הוועדה כי ניתן להסתפק בנתונים של השנים 2012-2014. הסתפקות בשנים אלה לא
מתעלמת רק מתוכניות עתידיות או מפעלים עתידיים אלא גם מתעלמת הגברת פעילות תעשייתית על בסיס
תוכניות מתוכננות וקיימות – ופרט הגברת הפעילות הפטרוכימית בעקבות תמ"א 37/ח, תוכניות עורף הנמל
וקרקעות הצפון. יצוין, כי במיוחד צורמת התעלמות הוועדה מהזרמת הקונדנסט לאזור, ובכלל זה תעשיית
הייצוא הצפויה שלו אשר לא זכו להתייחסות.¹²

30. לעניין קביעת הוועד כי "אין זה מתפקידה של תכנית זו לתת מענה לפליטות שמקורן אינו פועל יוצא של הפעילות
בנמל החדש" (ראו החלטה בעמ' 11 בסוף), אכן הגורם המקצועי שנדרש לתת את המענה בראש ובראשונה הוא
המשרד להגנת הסביבה, אולם לכל הפחות על הוועדה המחוזית לשקלל את הפליטות שמקורן אינו בתוכנית זו
ויש לשקלל את הממשקים בין תוכנית זו לבין תוכניות אחרות. כך לא קרה, כפי שניתן לראות בטבלה 4.1.2.2
לתסקיר הסביבה לא נבחו פליטות ממסוף הכימיקלים. **עמדת הוועדה רק מחזקת את טענת המבקשות בדבר
הצורך בתוכנית כוללת לאזור הנמל.**

5. פגיעה בחופים

31. ישנם כשלים ברורים במנגנון הזנת החופים. כיום, נגרם נזק חמור לחופים בשל בניית המבנים הימיים. יש לקבוע
כי הגשת תוכנית חדשה לטיפול בגריעת החול בשל המכתב שנחפר לצורך הקמת המבנים הימיים תהווה תנאי
לאישור התוכנית.

32. לעניין זה יפים דבריה של נורית שטורץ, המדגישה שעמדת עורך תמ"א 13/ב/1 היא שאין לפתח את הנמל אם
לא יעשו את הפעולות המתקנות לחופים.¹³ לעניין זה קובעת התמ"א כי תנאי

33. הוועדה קבעה לעניין זה כי מגישת התוכנית תגיש דוח על התקדמות הפעולות להזנת חול בהתאם להוראות
התמ"א (סעיף 2ד (7)). כפי שצויין לעיל, וכפי שנראה מפעולות מגישת התוכנית עד כה, הוראות אלו אינן מספקות
להבטחת פיתרון מהיר ואפקטיבי לבעיית גריעת החולות. לפיכך, נדרש שתוכנית פעולה אפקטיבית תהווה תנאי
לאישור התוכנית.

¹² בסעיפים 18-20, 55-56 להתנגדות אלה נוה.
¹³ עמ' 160 לתמליל הישיבה מיום 5.11.2018.

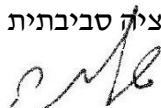
ג. מתן רשות ערר

34. לנוכח האמור לעיל, ראוי לתת למבקשות להציג את טיעוניהן בפני המועצה הארצית לבנייה. הסוגיות העומדות על הפרק ללא ספק עומדות בקריטריונים שנקבעו בפסיקה לבקשת רשות ערר:
- א. רוחביות: אישור תוכנית נקודתית חרף הצורך בתוכנית מפורט של שטח רחב יותר והעדר סקר סיכונים ותסקיר זיהום אויר רוחביים.
 - ב. ארציות: מדובר תשתיות ארציות. ריכוז החומרים המסוכנים ללא סקר סיכונים יוצרת סיכון ביטחוני.
 - ג. שאלות עקרוניות: הפרה של תוכנית מתאר מחוזית וארצית.
 - ד. מחלוקת ציבורית: ניתן ללמוד על משקלה של המחלוקת הציבורית העומדת על הפרק מעשרות המתנגדים אשר תמכו בהתנגדות המבקשת ומהארגונים והגורמים הרבים שהביעו התנגדות לתוכנית.

בברכה,

עו"ד יותם שלמה

מנהל הקליניקה לרגולציה סביבתית



המכתב הוכן בסיוע מרום ויצמן וישי לקס